

INTRODUCCIÓ

L'assignatura d'educació musical parteix del principi que l'art, en general, i la música, en particular, s'aprenen fent art i fent música. Un enfocament competencial del currículum demana pensar-ho així i, simultàniament, pensar-ho des dels vessants d'experimentació, d'interpretació i de creació. Aquest programa es proposa contribuir a la formació de ciutadans amb inquietuds artístiques i musicals, capaços de crear produccions artístiques pròpies, incorporar aquestes produccions al llenguatge expressiu personal i integrar-les amb les altres arts.

El plantejament d'aquesta assignatura pretén facilitar la pràctica i el coneixement de l'univers del so i de la música aportant elements artístics i tècnics de mons tan diversos com són la composició i la interpretació musical, la coreografia i la dansa, la crítica, la música de cinema i de la publicitat, la història de la música, la música de carrer i la música d'estudi. En definitiva, de la música i de tot allò que hi pot tenir una relació. En conclusió, aquesta assignatura s'estructura sobre dos eixos bàsics: la creació i la interpretació, que lluny d'estar aïllats l'un de l'altre han de retroalimentar-se entre ells per afavorir el domini de la música i la creativitat.

COMPETÈNCIES ESPECÍFIQUES

En aquesta assignatura es desenvolupa l'adquisició de dos competències: *1. Crear peces musicals mitjançant l'experimentació, la improvisació i la composició* i *2. Interpretar peces musicals amb els instruments, la veu o el cos*.

La primera inclou elements fonamentals en la creació musical com són l'experimentació amb el fenomen sonor, la improvisació i la composició, tot complementat per la relació que estableix la música amb altres disciplines paral·leles com ara les artístiques, científiques, humanístiques i socials.

La segona competència desenvolupa les habilitats comunicatives de l'alumnat a través de la interpretació musical. Aquesta competència inclou, també, l'audició i anàlisi musical, amb la finalitat de desenvolupar l'oïda i la capacitat crítica i afavorir la interpretació.

Malgrat que hem dividit el programa en dos competències, l'enfocament del treball per competències requereix que es treballin de manera complementària i simultània.

C1. CREAR PECES MUSICALS MITJANÇANT L'EXPERIMENTACIÓ, LA IMPROVISACIÓ I LA COMPOSICIÓ

Experimentar amb sons i música

Improvisar a partir de patrons

C1. Crear peces musicals mitjançant l'experimentació, la improvisació i la composició

Compondre a partir d'una proposta determinada

Relacionar el fenomen sonor i altres disciplines amb la música

Aquesta competència s'emmarca dins de l'expressió artística i tracta sobre la creació d'obres musicals mitjançant l'experimentació musical, la improvisació musical i la composició musical. Mentre que l'experimentació i la improvisació tenen un caràcter efímer, atès que així que apareixen desapareixen, la composició té la voluntat de romandre en el temps. Tot i així, l'experimentació, la improvisació i la composició es poden complementar i, al mateix temps, mantenen la seva pròpia identitat.

L'experimentació és una via d'expressió musical efímera, propera al joc i exploratòria del fenomen sonor, de la qual no es poden predir els resultats. No està sotmesa a cap llei sinó que més aviat pot pretendre desafiar qualsevol norma establerta amb la intenció d'explorar noves vies expressives.

La improvisació també és efímera però, habitualment, es basa en patrons prèviament establerts. En aquest cas, es pot preveure que els resultats de la improvisació s'emmarquin dins d'uns marges determinats atès que, si escapessin d'aquests marges, estaríem de nou dins del terreny de l'experimentació musical.

La composició pot ser producte de l'experimentació i també de la improvisació; la diferència amb les anteriors és que no té voluntat efímera sinó que pretén romandre en el temps. En aquest sentit, cal considerar que procés i producte mai estan finalitzats sinó que el producte

també és una part d'un futur procés. En relació amb el suport, la composició pot utilitzar la partitura entesa en totes les seves formes possibles, però també l'enregistrament sonor o audiovisual.

Dins d'aquesta competència, cal destacar la dimensió que relaciona la música i el fenomen sonor amb totes les altres disciplines o àrees de coneixement, relació que ha de servir de font de coneixement i d'inspiració. Des d'un enfocament competencial cal abordar les relacions que són molt evidents i que hi ha entre la música i les altres arts, com poden ser el cinema, la publicitat, el teatre i el teatre musical, i l'òpera i la dansa, però també les que, tot i no ser molt evidents, hi han estat vinculades en algunes ocasions: la música i la seva relació amb la creació plàstica, visual o literària.

Pel que fa a la relació entre la música i altres àrees de coneixement, ens referim a tres àmbits principals. Per una banda, l'àmbit que abraça les ciències que tenen lligams estrets amb el so, atès que se n'ocupen, com per exemple les ciències de la salut, la física i la biologia. Per una altra banda, els llenguatges que tenen una relació directa amb la qualitat i la quantificació del so, com són la matemàtica i el llenguatge verbal. I, en tercer lloc, l'àmbit de les ciències humanes i de les ciències socials, en què incloem aspectes com la música dins de les societats, tendències ideològiques, antropologia musical, geografia de la música, música i cultures.

Orientacions didàctiques de la competència

Aquesta competència desenvolupa la capacitat creativa de l'alumnat mitjançant la reinterpretació d'idees, de sentiments i sensacions, propis i dels altres, i la traducció en música.

La competència s'ha de treballar mitjançant el joc heurístic, el joc algorítmic i la composició guiada i autònoma amb la finalitat de crear produccions musicals en contextos específics de música o en contextos artístics en què la música emprengui un paper com un art més. La utilització de la tecnologia ens facilita la tasca, al mateix temps que ens dona una gran varietat i quantitat de bancs de recursos i eines per a la composició.

L'experimentació musical es pot treballar al voltant d'idees o sensacions prèvies o bé al voltant d'estímul i sensacions immediates i simultànies a l'acte creatiu.

Els patrons amb què juga la improvisació musical poden ser de diferents tipus, com ara rítmics, melòdics, harmònics o formals.

La composició pot sorgir del joc i pot basar-se en patrons, però pretén seguir un procés per tal d'aconseguir un producte, treballant un i altre cop sobre aquest mateix producte fins a assolir allò que es pretén comunicar.

En el descobriment d'aquests camps i de les interconnexions que s'hi poden desplegar, mitjançant la recerca i la participació en projectes interdisciplinaris, es poden obrir moltes portes i formes d'expressió que poden generar i fomentar la innovació i la creativitat.

C2. INTERPRETAR PECES MUSICALS AMB ELS INSTRUMENTS, LA VEU O EL COS

Interpretar obres musicals amb la veu

Escoltar obres musicals exercint la crítica

C2. Interpretar peces musicals amb els instruments, la veu o el cos

Interpretar obres amb el cos, el ball i la dansa

Interpretar obres amb els instruments musicals

Aquesta competència s'inscriu, també, dins de l'expressió artística i tracta sobre la producció i reproducció d'obres musicals amb els instruments, la veu o el cos, sempre amb la intenció d'apropar-se a la intenció de l'autor –sigui emocional, sentimental o simplement sonora– i representar-la, també, en relació amb les pròpies intencions.

La interpretació experimental ha de ser entesa com una vivència musical lliure de normes, tot i que no hem de descartar la possibilitat de reglamentar-la en algun moment atenent alguns objectius concrets. Com un joc heurístic, la interpretació experimental és cabdal atès

que permet contemplar i assumir l'error com un pas més, molt interessant, en el procés interpretatiu; afavoreix l'assumpció de riscos, i potencia la imaginació i la creativitat, entre altres aspectes.

Si la interpretació experimental és el joc heurístic, la interpretació basada en la improvisació podria ser entesa com el joc algorítmic. La improvisació segueix normes, unes normes que poden ser de molts tipus i que, en tot cas, s'acorden prèviament.

La interpretació, tant l'experimental com la improvisada, és molt interessant en un moment en què alguns tipus de música –una gran quantitat si parlem de la música de consum– segueixen uns patrons molt establerts i repetitius i utilitzen uns canals de difusió i comercialització que en gran part n'asseguren la popularitat.

En el cas de les composicions, la interpretació inclou l'estudi de les intencions expressives o comunicatives de les persones que han elaborat l'obra musical, de l'època, del gènere o de l'estil musical, en consonància amb les intencions de la persona que interpreta la música amb la finalitat de generar emocions, sensacions o idees en les persones que escolten l'obra interpretada.

Dins d'aquesta competència cal destacar la dimensió d'audició i anàlisi musical, que desenvolupa la capacitat crítica i la capacitat d'opinar amb criteri sobre la música i el fenomen sonor. Es vincula amb l'audició d'obres enregistrades, de concerts en viu i de la pròpia interpretació i composició musicals.

L'anàlisi musical és una disciplina que pretén aproximar-se a la música a través de l'estudi de les seves estructures, formes, instruments, gèneres o estils relacionant-los amb el context o contextos en què existeix aquesta música. L'anàlisi pot desembocar en la crítica musical, que consisteix a emetre un judici de valor en funció de les qualitats determinades que es troben en l'obra musical escoltada.

Orientacions didàctiques de la competència

Per l'acció d'interpretar s'entén el fet de desenvolupar la capacitat de copsar allò que vol transmetre l'autora o l'autor de l'obra musical i adequar-ho a un context determinat amb un objectiu concret: fer sentir als qui ens escolten les sensacions, sentiments i emocions que l'obra vol provocar. Així mateix, en obres d'interpretació col·lectiva, és essencial adequar la pròpia interpretació a la interpretació del conjunt i de cadascuna de les parts.

En aquesta competència, que la tècnica sigui vocal, instrumental o corporal ha de servir per respondre a les finalitats expressives a un nivell suficient que ens permeti transmetre allò que es vol expressar o comunicar.

La interpretació d'obres musicals, d'acord amb el que s'ha dit a la competència 1, *Crear peces musicals mitjançant l'experimentació, la improvisació i la composició*, pot incloure reproduir obres però també produir-ne mitjançant l'experimentació i la improvisació musicals.

La competència d'interpretació ha de comptar amb el màxim ventall d'instruments musicals acústics i digitals a l'abast, així com amb la veu o els cos i consisteix a crear grups i combos que han de permetre interpretar música en viu.

Aquesta competència cal treballar-la des de l'audició d'aula fins a l'audició i assistència a concerts. Caldrà que l'alumnat elabori crítiques argumentades d'allò que escolta, ja sigui d'obres interpretades per companyes o companys o d'obres musicals enregistrades o interpretades en viu.

Així, pretenem desenvolupar la capacitat crítica en relació amb allò que s'escolta, sobretot l'obra interpretada. És a dir, mitjançant l'autoanàlisi i l'autocrítica es persegueix millorar en la pròpia interpretació, però també cal fomentar l'anàlisi de la pròpia reacció davant una obra aliena escoltada.

Una bona crítica musical hauria de mostrar la qualitat de la música a partir d'una anàlisi rigorosa i objectiva que hauria de reposar sobre uns paràmetres adequats als diversos tipus de música que es puguin analitzar. Des d'aquesta perspectiva, forçosament, l'anàlisi de la

música ha de ser capaç de referir-se a la música en relació amb el seu context i ha de poder valorar la qualitat musical tenint en compte paràmetres diversos. Per exemple, si analitzem la música rock des de la perspectiva de la música clàssica possiblement haurem acabat ben aviat i el valor resultant serà baix, de manera similar a si analitzem la música clàssica a partir dels paràmetres que imperen en la música rock. De la mateixa manera, si analitzem la música del renaixement a partir de les bases de l'impressionisme, ens trobarem tan en fals com si analitzem el pop a partir de les bases del jazz.

Així doncs, és interessant destacar que la crítica musical té uns procediments i sobretot un llenguatge específic que convé estimular i enriquir, atès que la crítica musical exigeix convertir l'anàlisi musical en descripció de la música amb paraules.

RECURSOS D'APRENENTATGE

El programa d'educació musical es desplega en tres blocs de recursos:

- Bloc 1. Contextos i relacions musicals
- Bloc 2. Experimentació, improvisació i creació
- Bloc 3. Tècnica i interpretació instrumentals, vocals i corporals

Si bé, per facilitar l'exposició, es presenten els blocs separadament, cal tenir present que tots tres operen simultàniament i complementàriament. És a dir, que quan l'alumnat experimenta, improvisa o compon música emprà recursos del bloc 2, però possiblement també del bloc 3 i del bloc 1.

En altres paraules, quan l'alumnat experimenta, improvisa o compon escolta de manera física o imaginària el resultat sonor, i quan escolta música s'apodera de certs motius o idees musicals que podrà utilitzar en les seves creacions.

És important destacar que el docent, segons les seves intencions educatives, la dinàmica d'aula i el context, entre altres aspectes, ha de seleccionar i ampliar els recursos dels blocs que consideri més convenients per dur a terme la tasca que vulgui desenvolupar.

BLOC 1. CONTEXTOS I RELACIONS MUSICALS

La música és polisèmica, sempre pot tenir diversos significats, que poden ser interpretats de formes diverses segons cada cultura. Per aquest motiu cal destacar que el concepte de música és un punt de partida cap a múltiples interpretacions i significats.

En aquest bloc volem destacar els recursos que fan referència a la presència de la música en les societats i en les cultures properes i d'arreu del món, i també la relació de la música amb altres àrees del coneixement: tecnologia, ciència, llenguatge verbal, llenguatge escènic, mitjans de comunicació, dansa, cinema i salut, entre d'altres.

Aquest bloc inclou, també, recursos d'audició i d'anàlisi crítica d'obres musicals, ja que una crítica musical ha de basar-se en una anàlisi objectiva a partir d'una contextualització rigorosa que permeti situar i valorar la qualitat musical en la seva pròpia cultura i en les altres cultures.

Bloc 1. Contextos i relacions musicals

FETS I CONCEPTES

- El concepte de música.
- La relació entre la música i altres àrees del coneixement: tecnologia, ciència, llenguatge verbal, llenguatge escènic, mitjans de comunicació, dansa, cinema o salut.
- La música en les societats i en les cultures properes i d'arreu del món.
- La crítica musical.

PROCEDIMENTS

- Reflexió, a partir de l'audició d'obres musicals de diversos estils, gèneres, èpoques i compositors, al voltant del concepte de música o d'altres àrees del coneixement.
- Elaboració de projectes de recerca sobre la relació que s'estableix entre la música i altres àrees del coneixement generant, si escau, produccions musicals exemplificadores.
- Audició i anàlisi crítica d'obres musicals.

ACTITUDS I VALORS

- Interès i respecte per tot tipus d'expressions musicals.
- Valoració de la música i de les persones que la generen en qualsevol context.

Orientacions didàctiques del bloc

El desenvolupament d'aquest bloc de recursos està vinculat a l'àmbit de l'anàlisi musical i implica que l'alumne ha d'aprendre a assenyalar les característiques principals de la música escoltada, a interpretar el significat del missatge que cada autor tramet a través del seu treball musical, a assenyalar la incidència que ha tingut aquesta música en un moment o període històric determinats, a donar la pròpia opinió sobre la música escoltada, i a reconèixer les repercussions que poden tenir determinats entorns sonors en la vida de les persones.

Identificar les característiques principals de la música escoltada consisteix a discriminar els instruments emprats, el ritme, les dinàmiques, l'harmonia i l'estructura de la música escoltada. Aquesta anàlisi, bàsicament formal, de la música cal que es complementi amb una anàlisi del contingut i, per tant, del missatge que es vol trametre a través d'un treball musical i de l'impacte que una determinada música ha tingut en l'oient i en la societat.

Interpretar el missatge implícit en tot treball musical permet que l'alumnat estableixi un diàleg figurat amb l'autor, la seva obra i l'època en què l'ha compost, i relacionar els elements expressius emprats per l'autor amb el sentiment estètic i emocional que li han produït, i amb l'impacte que han produït en la societat.

Finalment, analitzar les característiques de la música i el so i, molt especialment, de l'impacte que un determinat estil, un determinat compositor o compositora, o un determinat entorn han produït en l'alumnat, ha de permetre que l'alumne creï una opinió recolzada en criteris propis de la música i la comparteixi amb els altres, fent un judici crític i estètic i valorant la contribució de la música al benestar personal i de la comunitat.

Per desenvolupar aquesta competència, l'alumnat ha d'analitzar l'entorn sonor mitjançant el contacte amb una àmplia varietat d'estils, gèneres, tendències i cultures per tal d'adquirir models i exemples de creació artística, valorar el patrimoni cultural, prendre consciència del fenomen musical i sonor de les situacions quotidianes, i valorar la seva contribució al benestar personal i de la comunitat.

BLOC 2. EXPERIMENTACIÓ, IMPROVISACIÓ I CREACIÓ

El segon bloc conté recursos essencials i tan propis de la música com són l'experimentació, la improvisació i la composició. Tots tres camps permeten fer música.

L'experimentació musical és una activitat propera al joc per descobriment, en què està permès l'error, adonar-se'n, corregir-lo i perfeccionar-lo. La improvisació, principalment, es basa en patrons previs. La composició pot ser fruit de les dos experiències anteriors però, a diferència d'aquestes, que són principalment sincròniques, demana una elaboració principalment diacrònica. El que vulgarment anomenem "deixar reposar l'obra".

Bloc 2. Experimentació, improvisació i creació

FETS I CONCEPTES

- L'univers sonor com a font per a l'experimentació musical.
- La improvisació musical a través de la desinhibició, la collita d'idees i els patrons rítmics, melòdics, harmònics i formals.
- La composició musical mitjançant el procés compositiu, la notació musical i l'enregistrament d'idees.
- La percepció, l'experimentació, la improvisació i la composició: diverses maneres d'aproximar-se a la música.

PROCEDIMENTS

- Experimentació amb el so emprant objectes, instruments, sons sintetitzats...
- Improvisació de motius musicals rítmics i melòdics de forma individual i en grup mitjançant la pràctica amb instruments de percussió, la veu i altres instruments.
- Composició d'obres musicals a una o més veus, amb instruments acústics, elèctrics o sintetitzats mitjançant, si escau, l'ús de recursos informàtics: notació, assistents de composició, editors, seqüenciadors o programari de música instantània.
- Recerca i selecció d'idees que afavoreixin l'experimentació, la improvisació i la composició a partir de textos, obres visuals i plàstiques, històries, arguments...
- Audició d'obres musicals de caràcter experimental o fonamentades en la improvisació.

ACTITUDS I VALORS

- Respecte i interès per les diverses maneres d'aproximar-se a la música.
- Valoració de les produccions musicals independentment del seu origen i context.

Orientacions didàctiques del bloc

Compondre peces musicals implica mobilitzar recursos corresponents al llenguatge i a les normes de l'expressió musical, a les tecnologies aplicades a la composició musical i a un cert domini d'un o més instruments per transmetre a través de la música les pròpies idees, emocions i sensacions. Per tant, aquest bloc contribueix a afirmar la personalitat de l'alumne i el capacita per emprar un canal més de comunicació amb el món i per desenvolupar la seva capacitat creativa.

El desenvolupament d'aquest bloc també implica que l'alumne aprengui a exterioritzar les pròpies possibilitats creatives a través de l'experimentació i la improvisació. Aquesta activitat es realitza, sobretot, promovent situacions en què l'alumne pugui crear a la seva manera –i per tant compondre– ritmes, sons, idees i sensacions.

El treball sobre aquest bloc estableix com a finalitat crear un producte musical que presenti –com a mínim– una estructura que combini diverses parts i que mostri una clara intencionalitat expressiva. No obstant, cal tenir en compte que en aquest treball esdevé tan important el procés com la realització de l'obra en si mateixa, i que l'obra artística musical està sempre en constant evolució.

BLOC 3. TÈCNICA I INTERPRETACIÓ INSTRUMENTALS, VOCALS I CORPORALS

El tercer bloc integra la interpretació de peces musicals amb instruments, amb la veu o amb el cos, de manera individual o en grup i, lògicament, l'audició de les obres interpretades. En el treball d'aquest bloc caldrà que l'alumnat descobreixi les possibilitats sonores i característiques físiques dels instruments musicals i apliqui tècniques específiques per a cada instrument: sonoritats, agilitat i postura.

Per al treball de tècnica i interpretació, és convenient utilitzar diverses formes, suports i codis per representar gràficament la música en funció de l'estil, de la veu, de l'instrument i de la interpretació corporal.

Bloc 3. Tècnica i interpretació instrumentals, vocals i corporals
FETS I CONCEPTES
• La interpretació musical en grup i individual. • Les característiques físiques i interpretatives dels instruments musicals: tonalitats, tècniques... • El llenguatge musical convencional i no convencional, com a sistema de grafia musical adaptat a les característiques de cada instrument: acords, tabulatura, partitura... • L'expressivitat musical mitjançant el fraseig, la forma i l'estil de l'obra.
PROCEDIMENTS
• Interpretació de peces musicals amb instruments, amb la veu o amb el cos, de manera individual o en grup. • Descoberta de les possibilitats sonores i característiques físiques dels instruments musicals i aplicació de tècniques específiques per a cada instrument: sonoritats, agilitat, postura. • Exercitació, mitjançant lectures rítmiques i melòdiques, del seguiment de partitures i de l'escriptura; dels elements del llenguatge musical, convencional i no convencional, per dur a terme les pròpies interpretacions. • Audició d'obres musicals de diversos gèneres i estils destacables per la seva interpretació.
ACTITUDS I VALORS
• Respecte i actitud crítica en les interpretacions pròpies i dels altres. • Respecte pel treball en grup. • Participació activa en el treball en grup.

Orientacions didàctiques del bloc

Aquest bloc demana que l'alumne identifiqui el contingut musical d'allò que ha d'interpretar –ja sigui el contingut purament musical o les seves característiques expressives–, a través de la realització de la lectura prèvia d'una partitura o d'un musicograma. En aquest punt, l'alumne mobilitza sobretot recursos corresponents al llenguatge i a les normes de l'expressió musical.

També esdevé imprescindible que l'alumne sàpiga reproduir en llenguatge sonor el que està escrit mitjançant el codi musical. És aquesta una dimensió mecànica però necessària del desenvolupament de la competència interpretativa, perquè es mobilitzen sobretot els recursos tècnics relacionats amb l'ús d'instruments musicals, ja siguin vocals o no.

Tot i així, perquè la reproducció d'una composició musical sigui fidel a com va ser composta, no n'hi ha prou amb la dimensió mecànica de la interpretació, sinó que cal treballar l'expressió i controlar tots els matisos que demana la peça –individualment i també en interpretacions col·lectives.

El treball sobre els recursos d'aquest bloc esdevé una oportunitat singular d'explorar l'univers creatiu d'una altra persona, així com d'entrar en contacte amb altres cultures i formes d'expressar-se i de representar el món a través de la música. A més, el desenvolupament d'aquesta competència comporta una millora constant de les habilitats tècniques instrumentals de l'alumne.

Així, aquest treball exigeix que l'alumne aprengui a respectar els acords que pren el grup quan s'interpreta una composició musical que implica més d'una part i que apliqui recursos expressius a la reproducció sonora del que està escrit, responent a la voluntat expressiva del compositor, així com a les pròpies emocions i sensacions que l'obra objecte d'interpretació provoca en l'intèrpret.

Els recursos agrupats en aquest bloc han de permetre treballar individualment i en grup, mitjançant l'aplicació i l'ús de tècniques bàsiques amb la finalitat d'enriquir les pròpies possibilitats de comunicació, relacionar la música amb altres llenguatges i fomentar el respecte per altres formes d'expressió.

CRITERIS D'AVUACIÓ

C1

**Crear peces musicals
mitjançant
l'experimentació, la
improvisació i la
composició**

CA1. Coherència

CA2. Efectivitat

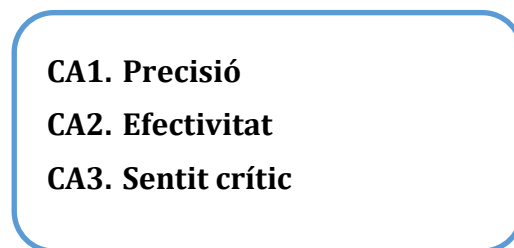
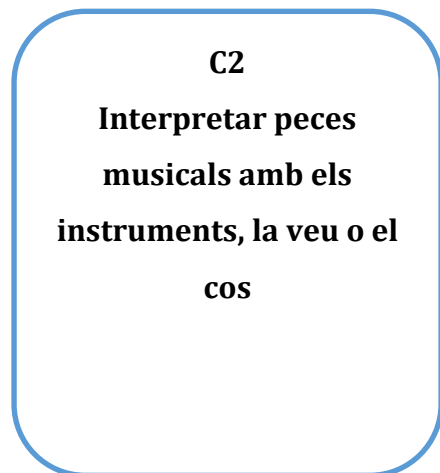
Definim la **coherència** a l'hora de crear peces musicals mitjançant l'experimentació, la improvisació i la composició com la qualitat o propietat de l'obra musical que permet concebre-la com una entitat unitària. És a dir, amb una cohesió tangible entre totes les parts de l'obra en relació amb la intenció comunicativa, el procés creatiu i el resultat final.

La coherència pot ser interna o externa. La coherència interna és la congruència de l'obra en si mateixa, és a dir, amb unitat d'estil, ritmes, gènere o intencions comunicatives.

La coherència externa és la congruència de l'obra musical en relació amb els objectius plantejats i la tasca a desenvolupar. En la creació d'una peça musical hi ha d'haver una cohesió entre la intenció i el resultat final.

L'**efectivitat** a l'hora de crear peces musicals mitjançant l'experimentació, la improvisació i la composició persegueix aconseguir l'efecte desitjat en el temps més breu possible i amb els recursos disponibles.

L'efectivitat és la unió d'eficiència i eficàcia. L'eficiència és la capacitat de disposar dels elements necessaris (rítmics, melòdics o harmònics) per aconseguir el que pretenem en una producció musical. L'eficàcia, a l'hora de crear peces musicals, és la capacitat d'aconseguir el resultat final desitjat.

La **precisió** és la qualitat d'interpretar una peça musical amb el mínim error. La precisió s'aconsegueix a partir d'una pràctica perseverant i amb lentitud. Aquesta lentitud permet adquirir velocitat d'execució. El coneixement dels moviments corporals porta a la interiorització muscular i a l'automatització.

L'efectivitat, a l'hora d'interpretar una peça musical utilitzant la veu, els instruments i el cos, persegueix aconseguir l'efecte desitjat, en el temps més breu possible i amb els recursos disponibles.

L'efectivitat és la unió d'eficiència i eficàcia. L'eficiència, en una interpretació musical, és la capacitat d'utilitzar els elements necessaris (tècnics i expressius) per aconseguir el que es pretén. L'eficàcia, a l'hora d'interpretar peces musicals, és la capacitat d'aconseguir el resultat final desitjat.

El **sentit crític** s'ha de sustentar en una valoració qualitativa i ben estructurada de les obres musicals interpretades per un mateix o pels altres que expressi una opinió raonada, faci referència al seu context i característiques, mostri la importància de l'obra pels seus valors estètics i posi de manifest el seu interès dins del context social, cultural i musical al qual pertany.

EXPECTATIVES DE FINAL DE CICLE

C1. CREAR PECES MUSICALS MITJANÇANT L'EXPERIMENTACIÓ, LA IMPROVISACIÓ I LA COMPOSICIÓ

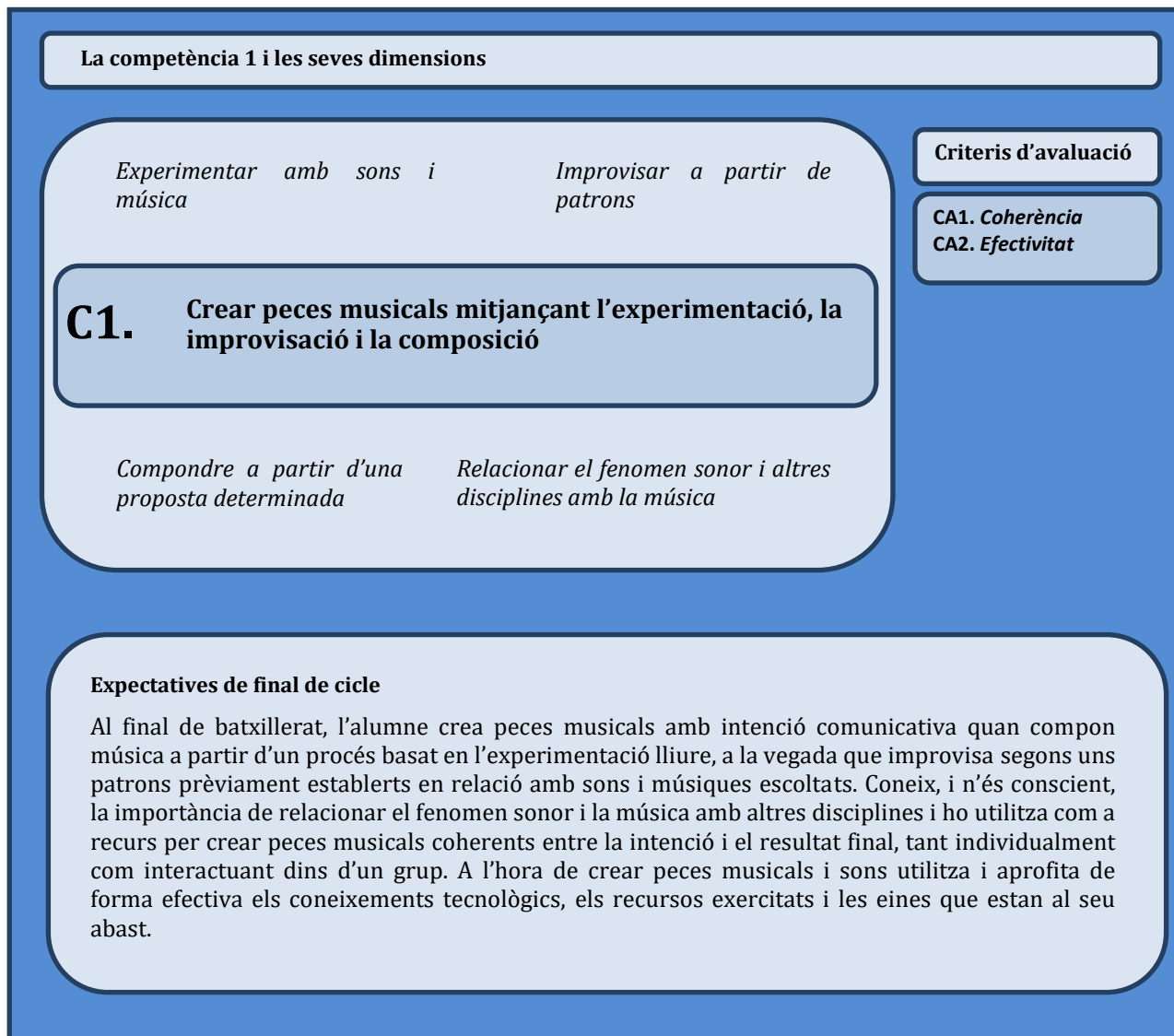
Al final de batxillerat, l'alumne crea peces musicals amb intenció comunicativa quan compon música a partir d'un procés basat en l'experimentació lliure, a la vegada que improvisa segons uns patrons prèviament establerts en relació amb sons i músiques escoltats. Coneix, i n'és conscient, la importància de relacionar el fenomen sonor i la música amb altres disciplines i ho utilitza com a recurs per crear peces musicals coherents entre la intenció i el resultat final, tant individualment com interactuant dins d'un grup. A l'hora de crear peces musicals i sons utilitza i aprofita de forma efectiva els coneixements tecnològics, els recursos exercitats i les eines que estan al seu abast.

C2. INTERPRETAR PECES MUSICALS AMB ELS INSTRUMENTS, LA VEU O EL COS

Al final de batxillerat, l'alumne interpreta peces musicals amb els instruments, la veu o el cos a partir de l'audició de sons i obres enregistrades o interpretades en viu, ja sigui dels companys o d'artistes i la valora amb sentit crític per identificar els diferents tipus de música, el context i unes qualitats sonores que li permetin millorar la seva crítica argumentada i objectiva. Millora el resultat de les seves interpretacions a partir de l'exercitació de l'autoanàlisi i l'autocrítica. A l'hora de reproduir una peça musical, l'alumne l'executa de manera precisa i se l'apropia, l'adapta i la reproduïx utilitzant la veu, els instruments o el cos de manera precisa, i amb una sonoritat i gestualitat corporal adequades tant en la interpretació individual com en grup.

QUADRES DE SÍNTESI

QUADRE DE SÍNTESI DE LA C1

QUADRE DE SÍNTESI DE LA C2

